

UCHWAŁA Nr 69 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 kwietnia 1971 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w pkt 2 lit. b) po wyrazach „dopłaty do cen transakcyjnych” dodaje się wyrazy „akumulację pośrednią”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sprzedaż na eksport — oznacza sprzedaż za granicę na własny rachunek, to znaczy według cen transakcyjnych (w tym również za pośrednictwem jednostek handlu zagranicznego eksportujących towary na podstawie umowy komisji lub agencji)”,

c) w pkt 7 skreśla się wyrazy „do wysokości jego bazowej kwoty” oraz wyraz „nagród”,

d) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) akumulacja pośrednia — oznacza zwrot z budżetu podatku obrotowego i dodatnich różnic budżeto-

wych zawartych w cenie zakupu surowców i materiałów zużytych do produkcji wyrobów sprzedanych na eksport”,

e) pkt 9 skreśla się;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przedsiębiorstwach przemysłowych dokonujących sprzedaży na eksport na własny rachunek wynikiem finansowym z eksportu jest różnica między wartością sprzedaży na eksport według cen transakcyjnych, a wartością tej sprzedaży według cen fabrycznych zwiększona o dopłaty do cen transakcyjnych i o akumulację pośrednią, skorygowana o saldo strat i zysków nadzwyczajnych związanych z eksportem oraz zmniejszona o prowizję jednostek handlu zagranicznego i prowizję agenta zagranicznego. Przy ustalaniu wartości sprzedaży według cen fabrycznych należy uwzględnić obowiązujące na podstawie odrębnych przepisów dodatki do cen uzyskiwane przez przedsiębiorstwo w związku z zastosowaniem — na uzasadnione żądanie odbiorcy zagranicznego — specjalnych norm technicznych, specjalnych opakowań itp.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych,

dokonujących sprzedaży na eksport na własny rachunek, wynikiem finansowym z eksportu jest różnica między wartością sprzedaży na eksport według cen transakcyjnych, a kosztem własnym tej sprzedaży, obejmującym również prowizję jednostek handlu zagranicznego i prowizję agenta zagranicznego, zwiększona o dopłaty do cen transakcyjnych oraz o akumulację pośrednią i skorygowana o saldo strat i zysków nadzwyczajnych związanych z eksportem.

2. W uzasadnionych wypadkach wynik finansowy z eksportu przedsiębiorstw przemysłowych dokonujących sprzedaży na własny rachunek może być ustalany według zasad określonych w ust. 1, za zgodą Ministra Finansów wyrażoną na wniosek właściwego ministra.

3. Przedsiębiorstwa, które nie dokonują sprzedaży na eksport na własny rachunek, nie wyodrębniają wyniku finansowego z eksportu.”;

4) w § 5:

a) ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) odpis na fundusz zakładowy, na podstawie odrębnych przepisów,

2) oprocentowanie środków trwałych”,

a pkt 3 skreśla się,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W uzasadnionych wypadkach naczelny dyrektor zjednoczenia może zróżnicować w stosunku do poszczególnych przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu wieloletnią normę wpłaty z zysku do budżetu pod warunkiem, że łączna suma obowiązujących wpłat przedsiębiorstw do budżetu nie będzie niższa od kwoty wynikającej z normy ustalonej dla zjednoczenia.”.

c) w ust. 3 wyrazy: „pkt 1—3 i 5” zastępuje się wyrazami „pkt 1, 2 i 5”, a wyrazy „pkt 1—5” zastępuje się wyrazami „pkt 1, 2, 4 i 5”;

5) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo przeznacza pozostałą część zysku po potrąceniu odpisów przewidzianych w § 5 ust. 1 w dowolnej kolejności na następujące cele:

1) odpis na finansowanie zapasów w przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniach, które nie tworzą funduszu środków obrotowych,

2) odpis na fundusz inwestycyjny lub fundusz inwestycyjno-remontowy,

3) odpisy na inne cele, jeżeli obowiązujące przepisy przewidują dokonywanie takich odpisów.”.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorstwa dokonują odpisu na fundusz inwestycyjny lub fundusz inwestycyjno-remontowy według określonego dla branży wieloletniego procentowego wskaźnika liczonego od wartości brutto środków trwałych zaliczanych do grupy 3—7 klasyfikacji środków trwałych, ulegającego odpowiedniemu zwiększeniu w zależności od stopnia umorzenia środków trwałych. Procentowe wskaźniki w stosunku do wartości środków trwałych grupy 3—7 uwzględniające stopień ich umorzenia określa dla poszczególnych zjednoczeń lub grup zjednoczeń Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami.

W uzasadnionych wypadkach naczelny dyrektor zjednoczenia, po zasięgnięciu opinii kolegium, może zróżnicować wieloletnie wskaźniki procentowe

dla zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw w granicach wskaźnika ustalonego dla zjednoczenia.”;

6) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po potrąceniu odpisów przewidzianych w § 5 i 6 co najmniej 70% pozostałości zysku przedsiębiorstwa podlega wpłacie do centrali zjednoczenia, według normy ustalonej przez naczelnego dyrektora zjednoczenia, która nie powinna jednak obejmować pełnej pozostałości zysku przedsiębiorstwa. Różnica pozostaje w przedsiębiorstwie i może być przeznaczona na dodatkowe odpisy na finansowanie zapasów lub wcześniejszą spłatę kredytu zaciągniętego na inwestycje branżowe oraz na zasilenie funduszu inwestycyjnego lub inwestycyjno-remontowego. Dodatkowy odpis na zasilenie funduszu inwestycyjnego lub inwestycyjno-remontowego nie może być wyższy od odpisu określonego w § 6 ust. 3.”;

7) w § 8:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa podlega przekazaniu:

1) w wysokości 15% na rachunek funduszu rezerwowego lub funduszu środków obrotowych zjednoczenia, jeżeli zysk ten został ujawniony przez samo przedsiębiorstwo lub zjednoczenie, a w pozostałej wysokości do budżetu,

2) w wysokości 100% do budżetu, jeżeli zysk ten został ujawniony przez organy kontroli zewnętrznej, bank lub wydział finansowy prezydium rady narodowej.”.

b) w ust. 5 pkt 1 i 2 wyraz „nieprawidłowy” zastępuje się wyrazem „ten”;

8) w § 18 ust. 3 po wyrazach „w § 6 ust. 3” dodaje się wyrazy „i w § 7 ust. 1”;

9) w § 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. O zamiarze odmowy dalszego kredytowania przedsiębiorstwa i o zamiarze żądania spłaty udzielonych kredytów bank zawiadamia właściwego ministra.”;

10) w § 34 ust. 2 pkt 1:

a) wyrazy „(krajowej i na eksport) na zewnątrz kombinatu” zastępuje się wyrazami „na zewnątrz kombinatu (krajowej i na eksport)”;

b) po wyrazach „dopłaty do cen transakcyjnych” dodaje się wyrazy „akumulację pośrednią”;

11) w § 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli zakłady kombinatu dokonują podziału zysku według zasad określonych w § 32, łączny zysk kombinatu, po odliczeniu zysku jednostek badawczych oraz zakładów doświadczalnych, pozostającego w dyspozycji tych jednostek w pełnej wygoształowanej wysokości i po odliczeniu odpisów dokonanych przez zakłady, podlega podziałowi na następujące cele:

1) odpis na fundusz zakładowy, na podstawie odrębnych przepisów;

2) spłatę kredytu zaciągniętego przez kombinat na inwestycje branżowe wraz z odsetkami w części nie podlegającej spłacie z funduszu inwestycyjnego kombinatu; spłata kredytu z zysku następuje w wysokości i w ratach określonych w umowie kredytowej, zawartej między kombinatem a bankiem; szczegółowe zasady spłaty kredytu regulują odrębne przepisy,

3) wpłatę z zysku do centrali zjednoczenia, jeżeli kombinat zgrupowany jest w zjednoczeniu, lub do budżetu, jeżeli kombinat podlega bezpośrednio ministrowi — według normy, o której mo-

wa w § 5 ust. 1 pkt 6; norma ta dla kombinatów podległych bezpośrednio ministrowi ustalana jest przez Ministra Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem; kombinatowi mogą być przyznawane ulgi we wpłacie na okres spłaty z zysku kredytu bankowego na inwestycje branżowe.”,

- b) w ust. 2 wyrazy „i 2” skreśla się,
 c) w ust. 3 pkt 1 i 2 skreśla się,
 d) w ust. 4 na końcu dodaje się wyrazy „oraz na fundusz inwestycyjno-remontowy zakładów w wysokości nie przekraczającej odpisów dokonanych na ten fundusz z zysku, według obowiązującej normy”;
- 12) w § 36:
 a) w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:
 „1) odpisy dokonane przez zakłady kombinatu i zakład wiodący na sfinansowanie własnych potrzeb oraz wpłaty z tytułu oprocentowania środków trwałych;
 2) spłatę kredytu zaciągniętego przez kombinat na inwestycje branżowe wraz z odsetkami w części nie podlegającej spłacie z funduszu inwestycyjnego kombinatu; spłata kredytu z zysku następuje w wysokości i w ratach określonych w umowie kredytowej, zawartej między kombinatem a bankiem;
 3) należną wpłatę z zysku do budżetu.”,
 b) w ust. 2 wyrazy „pkt 3” zastępuje się wyrazami „pkt 2”,
 c) w ust. 4 na końcu dodaje się wyrazy „albo na fundusz inwestycyjno-remontowy zakładów do wysokości dokonanych przez zakłady odpisów z zysku na ten fundusz”;
- 13) w § 43 ust. 2 dodaje się zdanie: „Fundusz inwestycyjny kombinatu, zgrupowanego w zjednoczeniu, może być zasilony dotacją z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia.”;
- 14) w § 50:
 a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 „1) odpisy dokonane na sfinansowanie własnych potrzeb przez przedsiębiorstwa (kombinaty) zgrupowane w zjednoczeniu oraz wpłaty z tytułu oprocentowania środków trwałych,
 2) wpłatę z zysku do budżetu w wysokości należnych wpłat przekazanych do centrali zjednoczenia przez przedsiębiorstwa (kombinaty).”,
 a pkt 3 skreśla się,
 b) w ust. 3 wyrazy „(funduszu środków obrotowych zjednoczenia)” zastępuje się wyrazami „(funduszu środków obrotowych)”, a po wyrazie „podwyższyć” dodaje się wyrazy „lub obniżyć”;
- 15) w § 54 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Na fundusz rezerwy przekazuje się także:
 1) część zysków niezależnych od działalności przedsiębiorstwa i zysków nieprawidłowych,
 2) nadwyżkę środków powstałą w zjednoczeniu w wyniku dodatniego salda między wpływami z zysków od przedsiębiorstw a odpisami zysku i wpłatami z zysku do budżetu — dokonywanymi przez zjednoczenie, w tym również z tytułu wpłat należnych na rzecz budżetu,
 3) inne środki określone uchwałą i odrębnymi przepisami.”;
- 16) w § 55:
 a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Fundusz rezerwy może być przeznaczony na:

- 1) udzielanie przedsiębiorstwom pożyczek lub dotacji na finansowanie środków obrotowych, jeżeli ich fundusze własne w obrocie nie pokrywają 60% wartości zapasów bieżących i nieprawidłowych, zwłaszcza wskutek poniesienia przez przedsiębiorstwo strat spowodowanych zmianą cen, taryf, płac i stawek amortyzacyjnych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to strata niezależna od działalności przedsiębiorstwa oraz w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych; pożyczki lub dotacje mogą być również udzielane w razie powstania dodatkowych potrzeb przedsiębiorstw w związku z wykonaniem zadań produkcyjnych zleconych przez zjednoczenie, a nie przewidzianych w planach;
- 2) udzielanie w ciągu roku przedsiębiorstwom deficytowym dotacji na niedobory środków obrotowych powstałe w wyniku ponoszonych strat do wysokości kwoty planowanych strat;
- 3) udzielanie przedsiębiorstwom deficytowym i niskorentownym dotacji lub pożyczek na wyrównanie zmniejszeń funduszy statutowych spowodowanych odpisami na fundusze zakładowe i wpłatami z tytułu oprocentowania środków trwałych oraz dotacji lub pożyczek z tytułu odpisów na fundusze inwestycyjne lub inwestycyjno-remontowe i na finansowanie zapasów — do wysokości kwot przewidzianych na te cele zgodnie z normami finansowymi;
- 4) zasilanie funduszy niezbędnych do prowadzenia przez centralę zjednoczenia działalności gospodarczej;
- 5) pokrycie zobowiązań wynikających z udzielenia przez zjednoczenie poręczenia spłaty kredytów obrotowych zaciągniętych w bankach przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu;
- 6) uzupełnienie do pełnej wysokości należnych wpłat z zysku przedsiębiorstw do budżetu, jeżeli zjednoczenie nie może dokonać uzupełnienia z pozostałej do jego dyspozycji części zysku;
- 7) inne cele określone przez Ministra Finansów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pożyczki i dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, mogą być udzielane zaliczkowo w ciągu roku.”

§ 2. Minister Finansów ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293) — z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
 Wiceprezes Rady Ministrów